Dosar nr.4-25155843-05-4r-01042026

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Pasat Natalia

D E C I Z I E
în numele Legii

30 octombrie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
președintele completului Bancov Evgheni,
judecătorii Gorlenco Inga, Scripcenco Andrei,

a judecat fără prezența părților, recursul declarat de agentul constatator al INSP al IGP al MAI, Costin Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 10 martie 2026, pronunțată în cauza contravențională, la contestația depusă de Cebotaru Daniel împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 788600 din 29 septembrie 2025, întocmit în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare din aceiași dată,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

Prin *procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr.MAI06 788600 din 29 septembrie 2025*, Cebotaru Daniel a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu aplicarea a 02 puncte de penalizare. Așa cum, la 29.09.2025, ora 08:30, în UTA Găgăuzia, or. Vulcănești, conducătorul auto, cu număr de înmatriculare *****, a ignorat prevederile RCR, efectuând depășire în loc interzis, încălcând linia continuă, cauzând paguba cu mijlocul de transport „Mercedes E220 CDI".

Acțiunile lui Cebotaru Daniel au fost încadrate în prevederile art.240 alin.(1) Cod contravențional, conform indicilor calificativi: *"nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație şi a celui destinat vehiculelor de rută"*.

Prin decizia de sancționare din aceeași dată, lui Cebotaru Daniel i-a fost stabilită sancțiune, în baza art.240 alin. (1) Cod contravențional, sub formă de amendă de 500 lei, cu 02 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia asupra cauzei contravenționale menționate, prin *contestația* depusă la data de 10 octombrie 2025, Cebotaru Daniel a solicitat admiterea contestației, recunoașterea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator, în privința sa, în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional, precum și anularea deciziei de sancționare emise în privința sa, cu încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției.

Poziția instanței de fond.

Prin *hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 10 martie 2026*, a fost admisă contestația depusă de Cebotaru Daniel, fiind anulată decizia asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 788600 din 29.09.2025 pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul că lipsește fapta contravențională.

Solicitarea și motivele recurentului.

La data de 17 martie 2026 agentul constatator al INSP al IGP al MAI, Costin Ion, a declarat *recurs* împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea recursului și casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 10 martie 2026, pe care o consideră neîntemeiată și nemotivată. Invocând că, la caz, se manifestă necesitatea atragerii la răspundere contravențională a făptuitorului.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, la emiterea hotărârii contestate au fost aplicate eronat normele de drept material, menționând recurentul faptul că, în calitate de agentul constatator a întocmit procesul-verbal în conformitate cu legislația în vigoare, a ținut cont de toate normele care țin de întocmirea unui proces-verbal. Iar, în instanța de judecată au fost prezentate probe cu temei veridic în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional.

Totodată, a menționat recurentul faptul că, la ședința de judecată contravenientul nici nu s-a prezentat, examinarea fiind în lipsa acestuia, astfel, în ședința de judecată proba video de pe CD a fost examinată și a fost prezentat proba mai clar unde se vede cum automobilul de model Mercedes condus de către Cebotaru Daniel încalcă prevederile Regulamentului circulației rutiere și anume marcajul rutier 1.1.1 pe strada Cahulului din or. Vulcănești.

Menționându-se în recurs faptul că, Cebotaru Daniel a mai depus contestație, împotriva altui proces-verbal cu privire la contravenție, dosarul contravențional nr.4-25155874-15-5r-06112025, și fiind examinată cauza, contestația depusă de către Cebotaru Daniel a fost respinsă. La caz, menționând agentul constatator că, vinovăția în săvârșirea contravenientului de către Cebotaru Daniel este dovedită pe deplin și anume, că la 29 septembrie 2025 Cebotaru Daniel a fost atras la răspundere contravențională corect, fiindu-i prezentat la fața locului încălcarea săvârșită de acesta.

Totodată, a indicat recurentul că, anexează la cererea de recurs, foto care demonstrează că, tronsonul de drum unde contravenientul Cebotaru Daniel a efectuat depășirea, este delimitat conform Regulamentului circulației rutiere cu linia îngustă continue 1.1.1.

În drept, cererea de recurs fiind întemeiată pe prevederile art.455, art.462, art.465-466 Cod contravențional.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravențional *”recursul împotriva hotărîrii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1)”*. Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data 10 martie 2026, cu participarea agentului constatator (f.d.18-29). Recursul a fost înregistrat de agentul constatator, la data de 17 martie 2026 (f.d.31-33), din care considerente Completul de judecată consideră că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art.471 alin.(1)-(2) Cod contravențional *”recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței”*. Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe (f.d.38), ținând cont de faptul că, referința nu a fost depusă până la data stabilită, termen care este unul de decădere, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide necesitatea respingerii recursului înaintat de agentul constatator al INSP al IGP al MAI, Costin Ion, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1), pct.1), lit. c) Cod contravențional *”după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul şi menține hotărîrea atacată dacă recursul este nefondat”*.

Este de menționat că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept și numai în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional.

În conformitate cu art.394 alin.(4) Cod contravențional *”judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară”*, iar, conform art.462 alin.(1) Cod contravențional *”hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată”*.

Raportând la caz, prevederile legale enunțate supra, Completul de judecată stabilește că, judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

Din materialele cauzei s-a stabilit că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr.MAI06 788600 din 29 septembrie 2025, Cebotaru Daniel a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu aplicarea a 02 puncte de penalizare. Așa cum, la 29 septembrie 2025, ora 08:30, în UTA Găgăuzia, or. Vulcănești, conducătorul auto, cu număr de înmatriculare *****, a ignorat prevederile RCR, efectuând depășire în loc interzis, încălcând linia continuă, cauzând paguba cu mijlocul de transport „Mercedes E220 CDI”.

Acțiunile lui Cebotaru Daniel fiind încadrate în prevederile art.240 alin.(1) Cod contravențional, conform indicilor calificativi: *”nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută”*.

Prin decizia de sancționare din aceeași dată, lui Cebotaru Daniel i-a fost stabilită sancțiune, în baza art.240 alin. (1) Cod contravențional, sub formă de amendă de 500 lei, cu 02 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia asupra cauzei contravenționale menționate, prin contestația depusă la data de 10 octombrie 2025, Cebotaru Daniel a solicitat admiterea

contestației, recunoașterea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator, în privința sa, în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional, precum și anularea deciziei de sancționare emise în privința sa, cu încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției.

Prima instanță, examinând cauza contravențională, a ajuns la concluzia de a admite contestația depusă de Cebotaru Daniel, fiind anulată decizia asupra cauzei contravenționale, emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 788600 din 29.09.2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul că lipsește fapta contravențională.

Nefiind de acord cu această hotărâre, la data de 17 martie 2026 agentul constatator al INSP al IGP al MAI, Costin Ion, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea recursului și casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 10 martie 2026, pe care o consideră neîntemeiată și nemotivată. Invocând că, la caz, se manifestă necesitatea atragerii la răspundere contravențională a făptuitorului.

Este de menționat că, potrivit art.374 alin.(3) Cod contravențional *”procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al nomelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte”*.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Raționamentele expuse fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata, revine, în primul rând, agentului constatator.

Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional *”procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui”*.

Astfel, expunându-se asupra faptului constatării de către agentul constatator a săvârșirii de către Cebotaru Daniel a contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, instanța de fond just a ajuns la concluzia că agentul constatator nu a acumulat și, respectiv, nu a prezentat instanței de judecată probe concludente, care să confirme săvârșirea de către Cebotaru Daniel a contravenției imputate. Concluzia menționată întemeind-o prima instanță pe examinarea, în ansamblu, a tuturor probelor aflate în materialele dosarului contravențional. Or, pentru examinarea cauzei contravenționale, are o importanță deosebită stabilirea de către agentul constatator a tuturor circumstanțelor indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, care au relevanță pentru cauza contravențională, precum și acumularea și prezentarea probelor privind existența contravenției, ceea ce nu a fost realizat de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Potrivit art.10 Cod contravențional *”constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională”*.

În acord cu prevederile art.7 Cod contravențional *”persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod”*.

La caz, nu se poate trece cu vederea faptul că, lui Cebotaru Daniel i se impută comiterea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, conform indicilor calificativi: *”nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație şi a celui destinat vehiculelor de rută”*.

Astfel, agentul constatator îi impută contravenientului faptul că, la data de 29.09.2025, ora 08:30, în UTA Găgăuzia, or. Vulcănești, conducătorul auto, cu număr de înmatriculare *****, a ignorat prevederile RCR, efectuând depășire în loc interzis, încălcând linia continuă, cauzând paguba cu mijlocul de transport „Mercedes E220 CDI” (f.d.7).

Circumstanțe care au dus la emiterea de către agentul constatator a deciziei din 29.09.2025, prin care Cebotaru Daniel a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute art.240 alin.(1) Cod contravențional.

Însă, în urma examinării cauzei în ordine de recurs, completul judiciar, la fel ca și instanța de fond, reține că la materialele cauzei împreună cu contestația lui Cebotaru Daniel a fost anexat un CD disc, pe care sunt stocate două înregistrări. La examinarea acestora, se atestă că în prima înregistrare video efectuată din autospeciala poliției, cum aceasta merge pe drum public și intră în or. Vulcănești, din cauza că, înregistrarea nu este clară, acesta fiind blurată, nu se observă presupusa încălcare a contravenientului, mai mult ca atât, din imaginea foto anexată la materialele cauzei, locul arătat de către agent constatator în momentul înregistrării, unde s-a produs presupusa încălcare, nu se atestă a fi linie neîntreruptă (f.d.32-32 verso). În a doua secvență, este înregistrat momentul stopării mijlocului de transport.

Deci, careva probe, care ar demonstra vinovăția lui Cebotaru Daniel în comiterea celor imputate, la materialele cauzei nu există, cu toate acestea, agentul constatator a procedat la sancționarea conducătorului auto.

Prin urmare, la caz, faptei îi lipsește unul dintre elementele constitutive ale contravenției, respectiv vinovăția și încălcarea unei interdicții legale în vigoare și, având în vedere că, agentul constatator nu a prezentat dovezi care să ateste existența unei încălcări din partea lui Cebotaru Daniel, instanța de fond just a conchis că procesul-verbal este neîntemeiat.

Astfel, complet de judecată nu poate trece cu vederea faptul că, în speță, fiind analizate probele prezentate de către agentul constatator, întru confirmarea vinovăției făptuitorului Cebotaru Daniel, a fost stabilit fără dubiu că vina acestuia în comiterea contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, nu a fost confirmată.

Deci, elementul esențial necesar pentru încadrarea juridică a contravenției imputate lui Cebotaru Daniel nu a fost demonstrat de către agentul constatator, circumstanțe care denotă temeinicia concluziilor reflectate în hotărârea contestată, precum că în acțiunile lui Cebotaru Daniel nu se întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional. Astfel, în ceea ce privește constatarea existenței faptelor contravenționale imputate în speță, a fost reținut faptul că, nu există probe care să dovedească comiterea

contravenției de către făptuitor. Or, la caz, la emiterea hotărârii contestate s-a stabilit corect faptul că, agentul constatator nu a prezentat probe convingătoare şi relevante care să confirme faptul că, Cebotaru Daniel ar fi comis faptele imputate.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional *”constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare”*.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional *”examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei”*.

În conformitate cu prevederile art.425 alin.(1)-(3) și (5) Cod contravențional *”probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor; procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, ș.a. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod”*.

În contextul normei enunțate, probele administrate de agentul constatator apreciate în ansamblul lor conform criteriilor stabilite de art.425 Cod contravențional, în opinia Completului de judecată, nu dovedesc în afara oricărui dubiu rezonabil săvârșirea de către Cebotaru Daniel a contravenției prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional. Or, la materialele cauzei nu se regăsesc probe concludente și pertinente, ce ar demonstra vinovăția făptuitorului în săvârșirea faptelor contravenționale, acuzația agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal. Or, în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție la fel, nu au fost anexate careva probe pertinente, prezentându-se a fi declarative cele imputate contravenientului. În acest sens, completul de judecată ține să menționeze că, sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul-verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării contravenientului să-și demonstreze nevinovăția sa. Or, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional. Astfel, în cadrul examinării contestației, instanța de fond just a reținut imposibilitatea de a stabili elementele esențiale ale cauzei, care ar putea proba vinovăția lui Cebotaru Daniel, întrucât pentru confirmarea comiterii contravenției, la dosar nu există nici o probă, care să fi servit la constatarea existenței contravenției, la stabilirea vinovăției, conform art.425 alin.(1) Cod contravențional, chiar dacă în recurs se invocă contrariul.

În susținerea acestei concluzii, fiind reținut faptul că, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției beneficiază de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă numai în măsura în care a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale. Or, din analiza de mai sus rezultă că această prezumție a fost răsturnată prin lipsa la dosarul cauzei contravenționale a probelor care să fi stat la baza constatării existenței contravenției, identificării făptuitorului și stabilirii vinovăției acesteia. Corespunzător, cu privire la contravenția, de comiterea căreia a fost reținută în sarcina lui Cebotaru Daniel, instanța de recurs atestă că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt descrise în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul in dubio pro reo.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului se reține că, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. Astfel, potrivit art.375 alin.(3) Cod contravențional *”toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite”*.

Astfel, Completul de judecată este solidar cu poziția instanței de fond, precum că la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a acumulat careva probe, care ar confirma la caz, realizarea laturii obiective a contravenției incriminate, prevăzute la art.240 alin.(1) Cod contravențional.

În acest sens, instanța de fond just a constatat că, la caz, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Completul de judecată ține să menționeze că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art.375 alin.(1) Cod contravențional. Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Or, fapta contravențională, ca formă de conduită juridică ilicită, presupune îndeplinirea mai multor elemente, în lipsa cărora acesta se situează în afara sferei dreptului contravențional şi nu poate constitui temei al răspunderii contravenționale.

Ținând cont de cele menționate supra, în ansamblu, se desprinde faptul că, just instanța de fond a constatat inadmisibilitatea de drept de a menține în vigoare actul de constatare și sancționare, emis în privința lui Cebotaru Daniel, motiv pentru care contestația înaintată, a fost admisă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare - anulate, cu încetarea procesului contravențional pornit în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției incriminate lui Cebotaru Daniel. Or, elementul esențial necesar pentru încadrarea juridică a contravenției imputate lui Cebotaru Daniel nu a fost demonstrat de către subiectul constatator, circumstanțe care denotă faptul că, în acțiunile lui Cebotaru Daniel nu se întrunesc elementele constitutive ale contravențiilor prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional.

În atare ordine de idei, în cazul în care Cebotaru Daniel a contestat circumstanțe faptice constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată relevă că, acuzația înaintată contravenientului poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu,

respectiv, în contextul art.461 Cod contravențional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Or, conform dispoziției art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi art.445, instanța încetează procesul contravențional, iar potrivit art.441 alin.(1), lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

Sub aspectul dat, fiind reținut că, fapta contravențională imputată lui Cebotaru Daniel poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv, în contextul art.461 Cod contravențional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare. Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional şi limitele judecării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanța de fond just a statuat necesitatea anulării deciziei de sancționare și încetării procesului contravențional în privința lui Cebotaru Daniel de comiterea contravențiilor prevăzute de art.240 alin.(1) Cod contravențional, intentat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria şi nr.MAI06 788600 din 29 septembrie 2025, întocmit de agentul constatator în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional, în legătură că nu există faptul contravenției.

Având în vedere că constatările primei instanțe care au fost puse la baza hotărârii judecătorești sunt fundamentate pe probele administrate la dosar, iar argumentele recursului nu sunt susceptibile în sensul art.466 Cod contravenționale să ateste admiterea unor erori de drept la examinarea cauzei contravenționale în instanța de fond, Completul de judecată ajunge la concluzia cu privire la necesitatea respingerii ca lipsite de pertinență a argumentelor invocate de agentul constatator în sensul netemeiniciei hotărârii adoptate de prima instanță în prezenta cauză contravențională.

Lecturând hotărârea judecătorească, instanța de recurs la examinarea cauzei, din oficiu, nu a stabilit nici un temei de casare a hotărârii primei instanțe.

Generalizând cele descrise supra, Completul de judecată conchide necesitatea respingerii recursului depus de agentul constatator, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Călăuzindu-se de prevederile art.473 alin.(1), pct.1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul depus de agentul constatator al INSP al IGP al MAI, Costin Ion.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 10 martie 2026, pronunțată în cauza contravențională, la contestația depusă de Cebotaru Daniel împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 788600 din 29 septembrie 2025, întocmit în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional și deciziei de sancționare din aceiași dată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Bancov Evgheni**

Judecătorii **Gorlenco Inga**

Scripcenco Andrei